

[Valdemar Sørensen.]

frem burde sætte en Bestemmelse ind i Loven om, at Ejeren skal have Ret til en Lejlighed i sin egen Ejendom, naar han ikke allerede bor der. Dette har altid været Lovens Hensigt, og jeg synes ikke, Loven skal bruges mod sin Hensigt, til Skade for en hel Del Mennesker rundt om i Landet, som nu er udsat for Boligtrang. En Tydeliggørelse paa dette Punkt vilde efter min Mening være særdeles prisværdig.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse i et Udvalg og til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Oluf Pedersen: Jeg skal kun gøre en enkelt, rent praktisk Bemærkning.

I Loven af 1940 fastsattes det, at der ved Varmeperiodens Slutning skulde foretages endelig Regulering af Varmebidraget, hvorved der dog skulde ses bort fra de første 20 pCt. af henholdsvis Stigning og Fald i Brændselspriserne. Denne Bestemmelse gaar igen i Loven af 1941, blot er de 20 pCt. ændret til 10.

Ved Boligvoldgiftsrettens Dom af 20. Maj 1940 blev det fastslaaet, at Regnskabet skal deles i to Dele: 1) omfattende Tiden 15. Maj til 1. April, i hvilket Tidsrum Ejeren skal bære 20 pCt. af Stigningen, og 2) omfattende Tiden 1. April til 15. Maj, hvor han kun skal bære 10 pCt. I det foreliggende Lovforslag er disse sidstnævnte 10 pCt. helt strøget, men selve Problemet er der jo ligefuldt. Det betyder saa lidt i Penge, men sagkyndige hævder over for mig, at det fordobler Arbejdet med Varmeregnskabet, og desuden kan det ogsaa give Stof til Sagsanlæg, idet man f. Eks. kan rejse det Problem, hvor stor en Del af Stigningen Ejeren skal betale for det Brændsel, som er købt før 1. April, men først brugt efter 1. April.

Jeg mener derfor, man burde ændre det derhen, at Loven for Opvarmningsudgifternes Vedkommende først træder i Kraft ved Opvarmningsperiodens Slutning, f. Eks. den 15. Maj.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, idet jeg skønner, at de Bemærkninger af kritisk Natur og de Indvendinger, man har gjort, mere gælder visse Enkeltheder og visse Udenværker, end de gælder selve Lovforslagets Nødvendighed og ogsaa dets Indhold i det store og hele. Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg mener,

at mange af de Spørgsmaal, der er rejst, og som vedrører dels tekniske, dels mere formelle Ting i Forslaget, bedst egner sig til Drøftelse og Forhandling i det Udvalg, som jeg forstaar og ogsaa finder det rimeligt, at man ønsker nedsat til Lovforslagets videre Behandling.

Der er af forskellige Ordførere fremsat en almindelig Beklagelse over, at Lovforslaget er kommet saa sent. Det er for saa vidt noget, man kan sige med en vis Ret, og jeg forstaar ogsaa, man siger det med en vis Bebrejdelse i Stemmen, men jeg tror, at de, som har meget med Administration at gøre, selv vil have erfaret, at det er lettere at sige, hvordan det skulde være, end i alle Forhold at gøre saadan, som der burde gøres. Der er baade for Ministeriet og for Administrationen Forhandlinger, som skal føres, inden et Lovforslag fremsættes, og saa kan visse Forhold gøre, at ikke alting kan blive gjort rettidigt. Men jeg skal bestræbe mig for ogsaa i Fremtiden, som jeg har gjort det hidtil, at søge Arbejdet fremmet hurtigst muligt, saaledes at der kan blive en rimelig Tid til Rigsdagen til Behandling af Sagerne.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev var inde paa en Række administrative Forhold og mente, at der var visse Uklarheder i Loven, som vi nu maatte have rettet. Jeg maa dog sige, at i visse af de Tilfælde, det ærede Medlem fremdrog, kan jeg ikke se han har Ret. Han sagde for det første: Hvad er rimelig Forrentning? Ja, det er selvfølgelig en Skønssag, og det giver sig heller ikke ud for andet end en Skønssag, men jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt man her kunde sætte en bestemt Rentesaft ind, og det var dog det, man skulde have. Der er ogsaa her visse Ting, som maa tages i Betragtning, saa at det formentlig ikke kan ordnes ved blot at sætte en bestemt Rentesaft ind, saaledes at ligger Forrentningen under den, kan Lejen forhøjes, og ligger Forrentningen over den, er man afskaaret fra en Lejeforhøjelse. Men det kan vi selvfølgelig ogsaa tale om i det Udvalg, der nu bliver nedsat.

Saa nævnte det ærede Medlem ogsaa en Uklarhed i § 4, Stk. 2, og jeg forstod, at det ærede Medlem ikke rigtig vidste, om den Lejeforhøjelse, her er Tale om, kunde indankes for Kommunalbestyrelsen og derefter undergives de Straffebestemmelser, som er nævnt i Stk. 6. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret heri. I § 4, Stk. 4, staar der: „Saafernt en Udlejer i Medfør af nærværende Paragrafs 1ste—3die Stykke ønsker at foretage Lejeforhøjelse eller Ændring